L´amo de la banda esquerra

Carlos Clerc no només és el quart jugador amb més minuts de la plantilla, sinó també el carriler més utilitzat amb diferència per davant d'homes com Javi Álamo, Aday o Sebas Coris

GIRONA | CARLES ROSELL

Podem assegurar, sense massa por d'equivocar-nos, que la revolucionària posició de carriler que va implantar Pablo Machín des que ara fa dos anys va arribar a Montilivi s'ha convertit en tot un tret identitari de l'actual Girona. Com tampoc errarem en dir, tot convençuts, que aquesta posició, alhora que productiva per al col·lectiu, també ha estat envoltada d'una certa malastrugança. L'any passat li va tocar el rebre a la banda esquerra;?David Juncà va patir una eterna lesió que va donar més d'un maldecap al cos tècnic. Enguany, sembla que la maledicció ha canviat de costat i a la dreta s'hi han anat alternant mil i un jugadors per culpa de les sancions, lesions i indecisions del mateix Machín. Mentre la dreta ha trontollat més, a l'esquerra, el mateix lloc que uns mesos enrere semblaven sense amo i senyor, ja fa temps que hi ha arribat un inquilí que s'ha aferrat al seu lloc. Ell és Carlos Clerc, un dels reforços d'aquesta temporada que més minuts acumulen. Una peça imprescindible en els esquemes i el carriler que més ha jugat des que va arrancar la temporada oficial. Un jugador que diu estar «content» amb el seu rendiment a Girona, que s'ha «adaptat» a les exigències de la seva posició i que estaria «encantat» de seguir l'any vinent a Montilivi si l'Espa?nyol, club que el té en propietat, decideix un estiu més no obrir-li la porta del primer equip.

Va arribar amb la complicada missió de suplir David Juncà i amb el pas de les jornades s'ha trobat amb el vistiplau no només de la graderia, sinó també del cos tècnic que lidera Machín. Ha jugat 31 partits (2.368 minuts) de Lliga, més que qualsevol altre futbolista de la plantilla que aquest curs ha actuat com a carriler, sigui a la dreta o a l'esquerra. Javi Álamo n'ha jugat 22 (1.414), Aday Benítez 23 (1.294), Sebas Coris 14 (448), Pol Llonch 11 (417) i David Serrano (ara cedit al Badalona) només un (15). «Sempre que vaig a un equip és amb la idea de jugar i fer-ho a Girona no era una excepció. Espero tenir molts minuts sempre perquè m'agrada millorar com a jugador i madurar per demostrar a l'Espanyol que puc jugar allà», diu el futbolista.

Després d'un inici de curs un pèl irregular, amb entrades i sortides de l'onze, Clerc ha fet seva una posició a la qual cada vegada li té més presa la mida. «M'agrada jugar de carriler. M'hi sento còmode. Els companys i el cos tècnic m'han donat la confiança necessària per sentir-me bé i això és important. He mirat d'agafar ràpid tot el que em demanava el míster i crec que amb el temps he anat progressant», valora.

Confia a tancar de la millor manera la temporada pel bé del col·lectiu, però sempre mirant de reüll l'Espanyol, club amb el que té contracte fins el 30 de juny del 2017. Cada estiu ha vist com se li barraven les portes del primer equip blanc-i-blau, però el badaloní no perd l'esperança, encara que tampoc hi pensa massa. «Si en el seu dia em van renovar és perquè encara confien en mi. He viscut tres cessions i sempre he jugat molt. Si és així, serà

perquè ho he fet bé i perquè he ofert un bon nivell. Al juny ells decidiran. Jo faig la meva feina i espero arribar al final de temporada amb els deures fets», confessa, abans d'afegir que «no hi penso massa en tot plegat ni m'agrada parlar massa d'això quan la lliga encara no s'ha acabat». El seu desig és quedar-se a l'Espanyol, tot i que si finalment no ho aconsegueix, tornar un any més a Girona seria una decisió que veuria amb molt bons ulls: «És més fàcil tornar a jugar a un club en què t'has sentit bé i on has fet una bona temporada. Aquest n'és el cas. M'he sentit estimat i si hi ha un equip de Segona A que m'encanta, aquest és el Girona. No em costaria gens tornar a venir aquí. Per la ciutat, la gent i també l'equip».

L'objectiu és el «play-off»

Carlos Clerc és un dels molts jugadors que aquests últims dies ha reconegut que lluitar per la permanència és un objectiu que ha quedat aparcat i que entrar al play-off és la gran fita per la qual somia la plantilla. «Arriba un moment a la Lliga en què s'ha de mirar on és l'equip i reflexionar. Estem més a prop de la promoció. Si guanyem dos o tres partits, ens hi posarem. Contra Leganés i Osasuna vam jugar bé però no vam guanyar. Ara, amb l'Alabès, no només hem de demostrar que som millors, sinó que aquesta superioritat es reflecteixi al marcador».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/15/llamo-banda-esquerra/777890.html?utm_source=rss